

ŽELVÍ ZPRAVODAJ

Červenec 2014



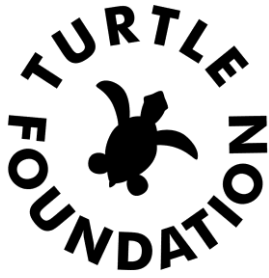
Milí přátelé,

jak se máte? Užíváte si léto? Já bohužel ne tak moc, jak by se mi líbilo. Červenec byl pro mě měsíc stresu, strachu ale i víry v budoucnost, měsíc, kdy mě nad vodou držel jen osobní život, rodina a přátelé, skvělý tým rangerů na ostrovech a můj nový domek. Tak jak se totiž nestalo nic v červnu, nestalo se vlastně nic ani v červenci. Už od konce května se snažíme, aby indonéské vedení projektu, které nasekalo spoustu chyb, odstoupilo a mohli jsme začít pracovat s čistým štítem dál. Jenže v Indonésii nic nejde rychle a dalo by se říct, že když je Ramadán, nejde nic ani pomalu. Někde vzadu v srdci, za hromadou obav, ale stále věřím, že vše dobře dopadne a z mraků zas vyjde slunce a tak se tu prostě jen dál snažíme dělat vše, jak nejlépe zvládneme, protože i když zatím nemáme páky, jak věci změnit, věříme, že pokračování v práci je to nejlepší, co můžeme dělat, zvláště, když je teď hlavní želví sezona a na ostrovy přichází klást i 40 samic za noc.

Na začátku července jsem, jak jsem psala v minulém zpravodaji, byla na ostrovech. 4. 7. jsme se vrátili a 5. 7. jsme se konečně přesunuli do nového domečku. Mám z domku obrovskou radost, není velký, ale je krásný a hlavně je náš. Po 4 měsících bydlení v kanceláři si užívám vlastní kuchyň a i vše ostatní. Část času v červenci jsem strávila úklidem domku po zednicích, kupováním nábytku, zdobením domku a sázením kytek a musím říct, že to byly ty nejlepší chvíle relaxace, co jsem si mohla přát, protože jsem při tom nemyslela na problémy tady. Náš domek se také na čas stal kanceláří programu na ochranu mořských želv tady v Berau – pracuji z domova a rangeři tu přespávají při cestě na ostrovy a z nich.



6.7 jsem se potkala se studenty Firly a Hadi z Univerzity Gaja Madah v Yogyakartaě, kteří nám v září budou pomáhat s výzkumem karet pravých v oblasti Berau. Jsem moc ráda, že Turtle foundation dostala grant na tenhle výzkum, protože karety pravé jsou kriticky ohrožené vyhynutím a i přesto je tady v Berau lidé loví, aby z jejich krunýřů udělali náramky. Věřím, že výzkum spolu se vzděláváním a zvýšením informovanosti nejen mezi místními, ale i mezi turisty, kteří nejčastěji tyto náramky z nevědomosti kupují, pomůže posunout ochranu těchto vzácných plazů v oblasti kupředu. Firly a Hadi jsou milí lidé, kteří již začali se sběrem informací o karetech pravých na ostrově Maratua. Dala jsem Firly také nějaké vzdělávací hry o želvách, které jsem dříve vyrobila a Firly teď chodí do škol a snaží se pomoci her a krátkého videa v indonéštině vzdělávat děti z Maratui. Věřím, že tahle snaha opravdu může pomoci. Vy krátké (6 min) video můžete shlédnout v češtině na <http://www.youtube.com/watch?v=x0Vd70elFFI&feature=youtu.be>.



ŽELVÍ ZPRAVODAJ Červenec 2014

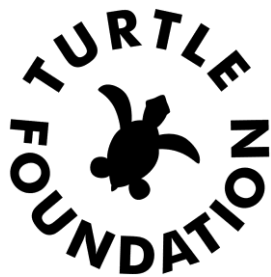


Informace výše, byly ty dobré, špatné je, že původní indonéské vedení projektu stále odmítá ustoupit a hází nám klacky pod nohy, jak může. To způsobuje, že vlastně nic nemůžeme oficiálně dělat, máme permanentní obavy, co může vedení provést a neustále situaci řešíme. V červenci nám například vedení sebralo anténu, která umožňuje jediné spojení ostrovů s městem pomocí rádia. Všichni rangeri jsou na bývalé vedení naštvaní a nechtějí s ním dál spolupracovat. Štěstí je, že napjatá situace se nedotkla programu na ostrovech a zatím nijak neohrožuje ochranu mořských želv v oblasti. Přes všechny komplikace a omezení vyplývající ze současné situace, rangeri na ostrovech dál pracují jako dříve, zamezují vykrádání želvích snůšek, přenášejí snůšky ohrožené přílivem do chráněné části pláže a pomáhají malým želvám, které se sami nezvládli vyhrabat ze snůšek do moře. Červenec a srpen je nejvyšší sezona a na ostrovy každou noc přichází klást vejce i 40 želv. Jsem moc ráda a velmi hrdá, že mohu říct, že přes všechno špatné, co se tu teď děje, jsou všechny tyto želvy, jejich vejce i mláďata v bezpečí.



Červenec je by letos v Indonésii ale především měsíc Ramadán. Ramadán je období, během kterého údajně prorok Mohamed obdržel první boží zjevení. Proto, aby se více přiblížili k duchovní podstatě islámu, během tohoto měsíce muslimové drží zvláštní půst. Od úsvitu do západu slunce je zakázáno jíst, pít, kouřit a mít sexuální styk. Realita je taková, že když Indonésan nemůže jíst, pít a kouřit, nemůže ani pracovat a tak je během Ramadánu všude zavřeno, nic nefunguje normálně a kromě toho, že během dne nikde nekoupíte jídlo, nefunguje ani doprava a úřady. Naštěstí Ramadán už skončil a 28.7 začali svátky neboli takzvaný Lebaran = *Eid al-Fitr*, který je pro muslimy stejně důležitý, jako pro nás Vánoce. Tyhle svátky samozřejmě ovlivňují i náš projekt – polovina rangerů(4) jsou muslimové a všichni si na svátky chtějí vzít volno. Na 2 ostrovech tedy teď na všechnu práci zbyli 4 křesťané (Berly, Benny, Adi a Mus) a další dva, které se nám podařilo sehnat na výpomoc. Stále je to ale na objem práce v nejvyšší želví sezoně velmi málo lidí a snažíme se na příští týden sehnat další výpomoc. I já se na ostrovy brzy vrátím pomoci, musela jsem do města jen kvůli prodloužení víza, které je teď v procesu vyřizování.

Jsem z dění tady a hlavně z té nejistoty, co bude dál a kdy se konečně věci vyřeší, hodně ve stresu a unavená, ale vždycky, když přemýšlím, proč teď nejsem doma, nejedu s kamarády sjíždět Otavu nebo nejedu na hory, si znovu připomenu, proč jsem tady a vím, že to nemůžu jen tak zabalit. Turtle foundation



ŽELVÍ ZPRAVODAJ

Červenec 2014



mi věří, peníze umožňující, že projekt dál funguje beze změny, posílají z Evropy přímo mě, a kdybych odjela, projekt chránící osmé největší líhniště karet obrovských na světě skončí. To nedovolím a tak se tu snažím dál všechno vydržet a být v klidu, jak nejvíc to jde. Dělán účetnictví, zaznamenávám data z ostrovů do PC, podporuji rangery, jak se dá a učím je anglicky, aby byli připravení na komunikaci s dobrovolníky. Konečně v Irish Naturalists' Journal vyšel článek z mé diplomové práce na PŘF UK - Svobodová, H., Petrusek, A. and Doyle, T.K. (2014) Land-based observations of ocean megafauna off Cape Clear Island (South-West Ireland) in the summer of 2008. *Irish Naturalists' Journal* **33**(2): 102-111. A pracuji odtud také na zvyšování povědomí o mořských želvách a jejich situaci v České republice. Vyšel článek v TERAmagazínu http://teramagazin.cz/phocadownload/teramagazin_3_2014.pdf a výstava o želvách, která 26.7 skončila v knihovně v Postřelmově, se z Moravy právě přesunuje do zámku u Ústí nad Labem.

A ještě jednu dobrou zprávu mám. Využila jsem potenciálu svátku *Eid al-Fitr* a po jednom z rangerů jsem na turistický ostrov Derawan, kde se běžně v obchůdkách pro turisty prodávají suvenýry z želvoviny, poslala pěkná a velmi levná trička s hezkými motivy a také přívěšky ve tvaru želv z kokosu. Na Derawanu je starosta, který podporuje drancování mořských želv. Jeho bratr ovládá mafii prodejců želvích vajec v oblasti a tak je velmi těžké zakázat prodej suvenýrů z krunýřů kriticky ohrožených karet pravých shora, i když je to ilegální. Rozhodli jsme se tedy snížit prodej suvenýrů z želvoviny jinou cestou. Chceme majitelům obchůdků nabídnout suvenýry ve tvaru želv z kokosu a hezká a velmi levná trička, na která si mohou dát při prodeji velkou přirážku a vydělat na tom, za to ale musí ukončit prodej suvenýrů z želvoviny ve svém obchůdku. Držte nám palce, ať tahle strategie vyjde a postupně se nám povede minimalizovat drancování karet pravých v oblasti.



Děkuji za Váš zájem o dění v projektu na ochranu mořských želv v Indonésii
Mějte se krásně a dejte vědět, jak se Vám daří

Hana Svobodová

www.morskezelvy.cz

<http://www.facebook.com/pages/morskezelvy.cz/607230715971714?ref=ts&fref=ts>